

Prætendent til Holsten, og det vil da neppe kunne fele, at et Arrangement vil bringes istand, hvorved det hele Monarchi kan holdes samlet hos denne eller en anden cognatist dansk Arving, som der maatte være særegne Grunde til at foretrække. I det andet Tilfælde dertil vil Chesen for det gottorppe Hus kunne stille en legitim Prætendent til den mindre Del af Monarchiet, Holsten, medens den anden større Del er aldeles uden nogen Arving; men det vil da blive saa godt som en Nødvendighed, at man vælger den, der har Prætenstøner paa en Del af Monarchiet; den større arvingløse Del vil saaledes efter al Sandsynlighed uden videre komme til at følge den mindre Del, og Danmark derved let kunne blive gjort til en Secundogenitur for det gottorppe Hus. Betydningen og Indflydelsen af det Danmarks Konge ved den omhandlede tractatmæssige Bestemmelse tillagte Initiativ til Thronfølgervalget, og dermed ogsaa Dpretholdelsen af Rigets Værd og Selvstændighed, vil saaledes i høj Grad være afhængig af, om Kongelovens Arveret bevares eller ophæves.

Men man bør derhos ikke overse den Mulighed, at en og anden af de vedkommende Magter til den Tid kan have fattet andre Tanker, og ifølge andre Planer kan ønske at forhale og forhindre Sagens Afgjørelse, eller at der endog kan være indtraadt uovervindelige Hindringer for at faae en ny Conference istand og Sagen derved ordnet, navnlig den, at de vedkommende Magter ere geraadede i Krigsforhold til hverandre. Stillingen for Danmark kan under sige Omstændigheder blive farlig og vanskelig nok, om end de væsentligste Dele af Monarchiet ved Hjælp af Kongelovens Arveret sammenholdes under en legitim Arving; men hvilke Fæder vilde ikke true, hvis Monarchiet samtidig med en europæisk Krig kom til at henligge som et arveløst, disponibelt Land? Dog vi skulle ikke forsøge denne Tanke videre.

Der er endnu en almindelig Bemærkning, som vi paa dette Sted have at tilføie. Vi troe, at der gives ikke Faa, som fortrøste sig til, at den nye kongelige Mandstamme vil blomstre i Aarhundreder, og de mene da, at man bør lade det være en saa fjern Fremtids

egen Sag at komme ud af de Vanskeligheder, som Mandstammens Dphør kan medføre. Vi ønske saa inderligt som nogen, at en saadan Barighed virkelig maa blive denne Mandstamme til Deel; men vi vide ogsaa, at det er ligesaa muligt, at det Modsatte kan indtræde; det kan være besluttet i den Almægtiges Raad, at den nye Kongestamme kun i en stakket Tid skal beklæde Thronen, og det frygtede Tidspunkt kan komme efter en temmelig kort Række af Aar, førend de nye Institutioner, der skulle forbinde Monarchiets forskellige Dele til et velordnet Hele, have faaet Tid til at befæste og udvikle sig, og førend de Elementer til indre Usamdrægtighed og Strid, som nu foresindes, ere blevne udføned. Vi have da for vort Vedkommende anset det ligesom for Pligt ved Bedømmelsen af, hvorledes det i denne Sag er forsvarligt og samvittighedsfuldt at handle, stadigen at holde os den sidste, den uheldige og farlige Eventualitet for Øie. Allerede i det almindelige Livs Forhold, naar i et Anliggende af nogenlunde Vigtighed, tvende Eventualiteter omtrent ere lige mulige, ansees det med Rette for uforstandigt og daarligt, om Vedkommende lader det komme an paa, at den heldige og ønskede Eventualitet vil komme, og derover unblader at tage de Forholdsregler, hvorved den af den anden Eventualitet truende Fare og Skade kan imødegaaes, og som det bag efter vil være for silde at kunne gribe til. Men endnu klarere og ufejlbarligere troe vi at Statsstyrelsens Forpligtelse maa være til, i en Sag som den nærværende, hvoraf Statens hele Bæ og Vel og dens hele Fremtid er afhængig, at være sig bevidst og alvorligen at betænke, at den farlige Eventualitet kan komme, og det maaskee snart, og ikke leifindigen stole paa, at man kun vil faae at gjøre med den gode Eventualitet, eller at, om end den slette skulde indtræffe, man nok ved tilfældige heldige Omstændigheder og Begivenheder vil blive frelst for Faren. I Kongelovens Arveret har man nu et af de vigtigste Midler til Monarchiets Dpretholdelse ogsaa under mindre gunstige Tidsforhold, og politisk Klogskab og Forudseenhed synes saaledes at fordrø dens Vedligeholdelse, hvorimod dens Afstæffelse er saa langt fra at kunne tjene til at bevare Monarchiets Integritet,